

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. II. De Raptu Sponsæ alienæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

tum cum alijs personis; probabilior tamen est affirmativa ex n. cod. Nec obstat, quod copula cum consanguinea sponsae de futuro intra gradum prohibitum non sit incestus propriè talis; neque hoc impedimentum universaliter oriatur ex incestu non propriè tali; id tamen procedit solum, ubi lex hoc, pro tali casu, specificè non disponit, ex n. cod. Hoc autem impedimentum impediens incestuosorum matrimonium cum alijs, quando oritur ex copula sponsi cum consanguinea sponsae de futuro, non est *perpetuum*, sed solum *temporale*, dum vivit complex delicti ex n. 1140. solum enim incestus propriè dictus cum consanguinea uxoris praestat incestuosum impedimentum, *perpetuo* impediens matrimonium eorum cum alijs; non autem incestus impropriè talis, nisi sit contra *injunctam publicae honestatis*; & tunc praestat impedimentum solum temporale, ut dictum est, & patet ex n. 1157.

1156. Quæres. 3. an *omnis* incestus propriè dictus pariat hoc impedimentum impediens? v. g. si commissus sit cum proprijs consanguineis, cum filia fratris, vel fororis? Affirmativam tenet Castropal. & alij, ut dixi à n. 1148. sed negativa probabilior est per dicta n. 1149. & seq. Hoc impedimentum impediens incurritur ab incestuosus, licet neuter eorum sit conjugatus ex n. 1155. & consequenter, esto contingat sine adulterio, ex n. 1156. quod verum est, licet incestus sit occultus, ex n. eod. Non inducitur tamen, si consanguinea uxoris vi opprimatur per hujus virum ex n. 1157. ubi etiam n. 1158. cum Schambogen diximus, poenas juris civilis non habere locum adversus contrahentes *ignoranter* nuptias incestas; nec inducitur, si incestus commissus sit inter affines secundum, & tertij generis, de quo dictum est à n. 1218. nisi simul sit affinitas in eo gradu, qui matrimonium inter eos dirimit, ut constat ex n. jam cit. Et ideo Cajus cognoscens uxorem Titij, quam hic duxit post primam uxorem, quæ erat soror Caij, habet quidem carnalem copulam cum affine sua in secundo genere primi gradus (cum sit uxor Titij, qui est affinis Caij in primo gradu, & primo genere) tamen non committit incestum, cui annexum est hoc impedimentum. Cajus enim

licitè acciperet eam in uxorem mortuo Titio. ergo.

Quæres. 4. an hoc impedimentum incestus, quatenus incestuosus praestat impedimentum vel perpetuo, vel ad tempus, impediens matrimonium cum alijs, etiam hodie sit in usu? R. negativè cum communi; sic P. Martin. Perez d. 23. de *matr. sect. 8.* quem citat, & sequitur Gobat in *Experiment. tr. 9. n. 7.* universaliter loquens de omnibus impedimentis, tantum impediens, & nascentibus ex delicto. Cum autem incestus cum consanguinea uxoris explicet copulam fornicariam, seu illicitam; ex hac autem nascens affinitas jure novo se extendat ad secundum gradum inclusivè, & non ultra per n. 1228. etiam incestus inducet hoc impedimentum, in quantum commissus est cum uxoris consanguinea intra secundum gradum, & non ultra; ita Sanchez l. 7. *hic d. 15. n. 4.* impedimentum enim impediens, quod ex incestu oritur, fundatur in affinitate, quam inducit copula cum uxoris consanguinea, vel e contra, inter virum & uxorem. Ex hoc sequitur, per viri copulam cum uxoris consanguinea in tertio, vel quarto gradu, non nasci hodie incestum, qui praestabat hoc impedimentum impediens; nec etiam per copulam cum sponsa de futuro consanguinea extra primum gradum, ut dictum est; nam illi gradus non sunt hodie *gradus prohibiti*.

§. II.

De Raptu Sponsæ alienæ.

Hoc enim intelligitur per ea verba: *ra- 1927.*
ptus sponsatæ in verbis supra n. 1923. Raptus alienæ sponsæ olim Raptori praestabat impedimentum, non dirimens, sed impediens matrimonium cum qualibet alia contrahendum. Nam, qui audet alienum matrimonium perturbare, merito privatur proprio, nimirum acquirendo, juxta *c. statutum 27. q. 7. ibi: sine spe conjugij maneat*; & in *c. Accepisti. 2. de sponsa duorum*, etiam quoad raptam statuitur, *quod ipsi* (nimirum Raptori) *nunquam possit legitima* (intellige uxor) *fieri*, licitè. Not. autem utrumque hoc decretum esse poenale, in odium raptus; consequenter odiosum, atque adeo intelligendum de *raptu sponsæ alienæ per verba de presenti*, prout

prout etiam exprimitur in *cit. c. Accepisti*; ubi: *quam alter sibi desponsatam habuerat*; ubi gloss. V. ait; *per verba de presenti*; & ratio est, quia sponsa solum de futuro in odiosis non venit nuncupatione *sponse*, ut notat Sanchez *l. 7. hic d. 12. n. 45.*

1928. Not. 2. ut raptus alienæ sponsæ inducat hoc impedimentum, & alias juris pœnas, de quibus infra, plures conditiones desiderari, non ut talis raptus sit immunis à culpâ; sed à pœna jure decreta; & primo inter eas esse, quòd sit *sponse alienæ de presenti*, ut dictum est num. priori. Nec obstat *cit. c. statutum*, ubi dicitur: *si sponsa rapta non consensit crimini, licentia nubendi alij non negetur*; sed hoc intelligi nequit de sponsa per verba de presenti superflite sponso; ergò. 2. enim in eo loco raptæ concedi veniam alteri nubendi *post mortem sponsi de presenti*; quia crimini non consensit; aliàs enim (per sensum contrarium) nec post ejus mortem alij nubere potuisset, si crimini consensisset; quia tunc etiam ipsa faceret injuriam matrimonio; sic Castropalaus *cit. d. 4. de sponsal. p. 2. q. 2. n. 9.* & incurreret idem impedimentum impediens cum quocunque alio, ut notat Sanchez *cit. n. 44.*

1929. Not. 3. ad incurrendum hoc impedimentum ex raptu sponsæ alienæ, desiderari secundo, quòd raptus mulieris sit verè *traductio ejus de loco in alium*, saltem moraliter, ut exposuimus supra; & quidem cum quadam *vi, ac violentia*, consequenter cum perfecta injuria conjugis spoliati, ut vult Sanchez *cit. n. 46.* propterea, quòd Ecclesia in decretis pœnalibus, quæ restringunt materiam matrimonij, valde favorem in jure, præsertim canonico, mitius procedat, consequenter ea valde restringat, ut non intelligantur de delicto nisi perfecte tali.

1930. Ex hoc principio infert. 1. ad incurrendum hoc impedimentum desiderari tertio, quòd raptus sit *cum copula inter raptorem, & raptam subsēcutâ*, quòd aliàs delictum non sit plenè consummatum: sed hoc non desiderari verius existimo; cum id nec desideretur, ut raptus jure Tridentini dirimat matrimonium inter raptorem, & raptam, dum est in ejus potestate; & quàmvis delictum raptus, sine subsēcuta copula, non sit consummatum *in alia linea*, nimirum *adulterij*; est tamen

consummatum *in ratione raptus alienæ sponsæ.*

Infert. 2. desiderari. 4. quòd raptus importet violentiam *illatam viro*, cujus sponsa rapitur, consequenter, quòd contingat illo renitente; quòd aliàs non fiat perfecta injuria, quæ attenditur; cum ex raptu alienæ sponsæ impedimentum impediens statuitur raptori; imò & raptus, si delicto consentiat.

Ex hoc deducit, huic impedimento non esse locum. 1. si ambo sponsi consentiant, quia tunc abest omnis injuria spoliati, seu mariti, cujus sponsa abducitur, imò nec est raptus. 2. si solus vir consentiat etiam uxore renitente; ex eadem ratione: sed in hoc videtur contrarium. Nam uxor tantum jus habet, ne spoliatur viro suo; quàm econtra; nisi dicas, requiri injuriam uni conjugi factam *per alterius violentiam* abductionem; quòd non fit, quando mulier invita, viro consentiente, abducitur: quia licet mulieri tunc fiat injuria per sui abductionem; non tamen *per abductionem viri.*

Dices: hoc impedimento incurritur per abductionem sponsæ non consentientis sponso; ergo per abductionem sponsæ non consentientis sponsa; jus enim utriusque idem est. 2. N. consequ. quia *abductio sponsæ invito sponso, injustè spoliati suâ conjugis per raptum suæ conjugis*; per hoc autem, quòd sponsa invita abducatur à sponso, non consentiens, hæc non spoliatur *injustè suo conjugis per ejus raptum*; spoliatur injustè viro suo, sed non *per raptum viri.*

Deducit. 3. eidem impedimento non esse locum, quando sponsa aliena rapitur viro ignorante, vel dolis circumventi, etiam si mulier sit invita; quia licet in dicto casu fiat injuria viro, non tamen fit *cum violentia illata viro*. Nam respectu patris ignorantis, vel dolis circumventi, ablatio rei alienæ, est quidem ablatio injuriosa, sed non *cum violentia*; aliàs omnè factum occultissimè factum esset furtum cum violentia, seu rapina.

Ex eodem principio infert. 2. desiderari etiam, quòd in hoc casu raptus alienæ sponsæ fiat *causa matrimonij* cum raptâ in eundi; quia sic propriè habet rationem causæ perturbantis matrimonium alienum ex vana libidine raptorem adeò impellens,

pellente, ut ad eam explendam eligat matrimonium iure invalidum.

1934. Variæ autem pœnæ in ejusmodi Raptores statuta sunt utroque jure: de pœnis juris civilis videri potest Castropalaus *cit. n. 8.* & Sanchez *cit. à n. 41.* sed hæc potissimum agunt de Raptu *cujuscunque mulieris*; prout Raptus à Tridentino nunc est impedimentum dirimens matrimonium inter Raptorem, & Raptam, de quibus hic locus dicendi non est; cum agamus solum de Raptu alienæ sponsæ. quare Raptus mulieris etiam propriè dictus, nisi sit *alienæ sponsæ*; non cadit sub hoc impedimento tantum impediens, de quo in 1927. ita Sanchez *cit. n. 43.* ne decretum pœnale, Raptui statuens pœnam hujus impedimenti, extendendo, nova impedimenta inducamus.

Jure autem Canonico Raptori alienæ sponsæ, præter dictum impedimentum tantum impediens, in pœnam talis raptus, etiam statuta est publica pœnitentia, ut habetur *cit. c. statutum*; & quidem. 1. ne unquam possit raptam licitè in conjugem habere. 2. ut per 40. dies in pane, & aqua, cum septem sequentibus annis pœniteat.

Ad extremum not. quod Sanchez *cit. n. 43.* loquens de raptu *alienæ sponsæ*, dicat, quòd talis raptus hodie impediatur matrimonium ita, ut Raptor ille nec cum raptâ, nec cum quacunque alia possit licitè inire matrimonium; si tamen ineat, valere contractum. Ex hoc videtur sequi, juxta illum, etiam hodie, & nunc, locum esse huic impedimento tantum impediens, consequenter non omnia impedimenta tantum impediens, quæ oriuntur ex delicto, esse subacta, ut diximus supra: sed videtur intelligendum, hodie, cum addito, *speciato jure antiquo*; non autem, *usu contrario jam inducto*.

§. III.

De impedimento ex Uxoricidio.

1935. Hoc intelligitur per ea verba: *mors mulieris in n. 1923.* Cum autè occiso uxoris possit contingere quandoque etiam justè; & cum injustè sit, vel animo incundi matrimonium cum alia, vel sine tali animo, auctoritate privatâ, ex irâ præcipiti, odio, vindictâ, vel simili culpâ, quæstio est, cui *uxoricio* hoc impedimentum, tantum impediens matrimonium uxoricidæ cum alijs,

Tom. IV.

in pœnam statutum sit? quâ in re not. 1. in hoc casu non venire conjugicidium animo cum alio incundi matrimonium, perpetratum, vel à duobus volentibus contrahere; vel saltem ab uno simul cum adulterio. Nam huic statutum est impedimentum dirimens non præcisè impediens, ut constat ex præmissis.

Not. 2. in præsentî questione nec veni- 1936. re uxoricidium justè, ac auctoritate publicâ, factum v.g. cum uxor justè mortis condemnata propter delictum, auctoritate publicâ occiditur. Nam in *c. Interfectores*, 33. q. 2. de uxoricidis dicitur: *Interfectores suarum conjugum sine judicio* (nimirum sine judicis auctoritate) *cum non addis adulterarum, vel aliquid hujusmodi, quid aliud habendi sunt, quam homicidæ, ac per hoc ad pœnitentiam redigendi? quibus pœnitentia conjugum denegatur, exceptis adolescentibus.* ubi vides hoc impedimentum statui solum, cum *sine judicio* uxoricidium committunt; ergo non, si *cum judicio*.

Ex hoc autem textu videtur satis probabili- 1937. ter deduci. 1. Uxoridas hoc impedimentum incurrisse solum ratione pœnitentiæ (intellige, *solemnis*, seu *publicæ*) in pœnam illius delicti statuta; consequenter, non fuisse *perpetuum*, sed tantum ad tempus pœnitentiæ durantis; quod confirmatur ex *c. quicumque* immediatè sequenti, ibi: *quicumque propriam uxorem, absque lege, vel sine causa, & certa probatione interfecerit, publicam agat pœnitentiam*: quia tamen satis probabiliter dicitur, quòd ibi relativum, *quibus* conjugium pœnitentia denegatur, non appellet supra interfectores, seu homicidas illos solum *mediate*, mediante solum *pœnitentiâ*, aut ratione illius; sed *immediatè*, ratione talis homicidij, consequenter rectè dicitur, ex hoc titulo fuisse *perpetuum*; licet ex altero solum temporale.

Deducunt alij. 2. eosdem hoc impedi- 1938. mentum non incurrisse, nisi commiserint delictum illud in casu, ubi non erat *justa causa* v. g. adulterium, vel aliquid hujusmodi; atque adeò non, si vir uxorem in adulterio deprehensam occidit. 1. quia in *cit. c. Interfectores*, hoc impedimentum statuitur in tales homicidas, solum pro casu, quo pro casu facti non allegatur *uxoris adulterium*, vel aliquid hujusmodi, ut patet ex textu in n. 1936. deinde *c. quicumque*

Ppp

tuncque